

Man er ikke nødvendigvis et bedre menneske, bare fordi man aldrig siger nej. Og man er helt sikkert ikke en bedre hjælper – ifølge Peter Goetz.

Jeg underviser på efteruddannelsesniveau velfærdsstatens professionelle og har i den forbindelse læst P. Goetz' bog med stor fornøjelse.

Bogen er velskrevet med en fin kombination af teori og brugbare velvalgte kliniske cases. Bogen vil være en utrolig hjælpsom reference i mit arbejde – og jeg ville ønske, at jeg havde haft den til rådighed, da jeg arbejdede mere klinisk.

Det er med andre ord en utroligt hjælpsom bog på den gode og velmenende – og ikke særligt onde måde. Man kan tydeligt fornemme forfatterens følsomhed over for menneskers signaler gennem bogen – og det velgørende analytiske blik.

Grænsesætning i det professionelle arbejde involverer både det professionelt-kognitive område og det mere privat-personlige følelsesmæssige område.

Man bliver klogere på egne følelsesreaktioner på de belastninger, som opleves i jobbet som kliniker – og egne vanskeligheder med grænsesætning af at læse bogen. Især kapitlerne om projektiv identifikation, overføring og modoverføring giver god mening.

Forfatteren er både specialist i psykoterapi, arbejds- og organisationspsykologi, og det mærkes gennem bogen ved, at der er perspektiver i forhold til såvel praktikerens dilemmaer og de organisatoriske og ledelsesmæssige opgaver. Der er konstruktive ideer til, hvordan ledelsen kan støtte medarbejderne i at håndtere dilemmaer vedrørende grænsesætning. Og til hvordan man eksempelvis organisatorisk gennem "havarikommiskultur"-tankegangen organisatorisk kan lære af klinikkernes dilemmaer med grænsesætning med henblik på at kunne levere en bedre organisatorisk støtte/ udvikle fælles tilgange til håndteringen.

Forfatterens faglige bredde kommer også til udtryk gennem cases, som berører mange forskellige typer af velfærdsprofessionelle på forskellige organisatoriske niveauer.

Bogen er godt struktureret, og ikke mindst er der en god rød tråd både i strukturen og de enkelte kapitler.

På dette felt er den oplagte risiko, at folk kommer til at føle sig ramt som "forkerte" – fordi deres følelser er forkerte. Den fælde undgår forfatteren ved at være anerkendende for følelserne – og ved at kunne tale om dem som svært håndterbare og naturlige.

Af Steen Holst Sørensen. Cand.psych.aut. Adjunkt ved Københavns professionshøjskole

